

на явно, когато то зе мърки да дири разбойникътъ Юрефа, когото слѣдъ единъ мѣсець загашиха въ Разградско въ една воденица и тамъ го убиха.

Първий ученически оркестръ

При толковато си много работи и занимания, за които говорихме по горѣ, покойния Войниковъ бѣ успѣлъ въ кратко врѣме да изучи самъ нотното пѣние—инструментално огъ одного капелместера на име *Шафранъ*. (Шафранъ бѣ единъ отъ емигрантитѣ поляци и маджари въ гр. Шуменъ прѣзъ год. 1849.) За да разбуди Войниковъ, музикалното чювство и въ своитѣ ученици, той избра 12 на четъ отъ по възрастнитѣ си ученици, които тайно упражняваше празниченъ день по нотно свирение съ нужнитѣ инструменти и съ това положи началото на *Ученически оркестръ*.

Тайно, думамъ, защото ако бѣше явно, гражданитѣ тозъ часъ щѣха да си дигнатъ уважението отъ Войникова, който е зель да прави отъ ученици-цигулари, занятие доста прѣзрено, което само циганитѣ го упражняваха по свадби и по пиенски гулеи. Но такова нѣщо тай ли еж? и то стана причина да напустни покойния любимитѣ си ученици. Но въ начало дѣлото на музикалната ученическа група отиваше успѣшно.

Първо Българско театро въ гр. Шуменъ.

Разговоритѣ или прѣдставленията давани отъ ученицитѣ по тържественнитѣ награди, слѣдъ годишнитѣ испити, наричаха и *театро*, име което не си бѣ